

Punkt 2 til gengæld støtter vi fuldt ud, vi har altid gjort det. Vi forstår ikke, at ministre, forhenværende ministre, skal have pension, før de fylder 60 år. Jeg hørte fru Pia Gjellerup sige, at det ville man skam også søge at løse, men så skulle det være sammen med V og K. Og for at sige det ligeud, så betyder det, at man forventer, at den kendte private bjærgsomhed hos de to store borgerlige højrepartier vil forhindre en løsning. Jeg synes, det ville have været rigtigt, at man havde løst denne sag, ligesom man løser den foregående sag, med det flertal, der nu er til stede, i stedet for at gøre det afhængigt af to partier, man ved ikke vil være med.

Med andre ord, vi støtter fuldt ud fru Kirsten Jacobsens forslag, når det drejer sig om punkt 2.

Når det drejer sig om punkt 3, kan vi også være enige i intentionerne. Jeg gør opmærksom på, at afgrænsningen stadig væk er upræcis; den er bedre end i fjor, men der tales kun om tjenestemænd her i Danmark og ved internationale organisationer. Må jeg minde om bare for at tage et enkelt stillingsbegreb, nemlig professorer, at de i dag kan være både tjenestemænd og overenskomstansatte; det ville være fuldkommen urimeligt, at den ene gruppe ikke skulle kunne få pension og den anden kan.

Vi er tilhængere af, at man indfører en regel, hvorefter ingen får pension, så længe de har en arbejdsindkomst, der overstiger pensionen, så er det ganske uanset, om de er ansat på den eller anden måde, og det er ganske uanset, om de er privat ansat eller offentligt ansat.

Med andre ord – for at resumere vores stilling til fru Kirsten Jacobsens forslag – vi kan ikke støtte punkt 1, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Vi kan fuldt ud støtte punkt 2. Vi kan støtte punkt 3 med den rette afgrænsning.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes sådan set, det er en udmærket anledning til at få udstillet en stivnakkethed fra Venstre og De Konservative, og jeg synes da også, det er fint, hvis det giver anledning til, at der er nogle, der misforstår de signaler, vi har fra Venstre og De Konservative i forhold til ministerpensionen, med et ord, som jeg synes er skudt helt ved siden af, nemlig – jeg tror, hr. Kjeld Rahbæk Møller brugte det – ordet grådighed. Men det står meget pænt i forbindelse med, hvordan Venstre og De Konservative betegner andre, der synes, de skal reagere på nogle andre elementer af det, vi har til diskussion her i aften.

Så når man bruger meget store ord – og det er henvendt til Venstre og De Konservative – så risikerer man at få dem tilbage. Selvfærdighed hævner sig normalt.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Blot for at præcisere: Jeg brugte ikke ordet grådighed, jeg brugte ordet bjærgsomhed.

Jørgen Estrup (RV):

Man kunne sådan set under debatten få det indtryk, at det nærmest var et særsyn, hvis ministre ikke samtidig var medlemmer af Folketinget. Men dér må man jo nok sige, at man kun behøver at gå til grundlovens § 40 for at finde ud af, at det er en helt normal foreteelse, at ministre ikke nødvendigvis er medlemmer af Folketinget. Og det er de ikke, fordi de enten er udnævnt som værende udefra kommende, fordi de har nedlagt deres mandater, eller fordi de har orlov.

Sådan har det været stort set fra arilds tid – måske knap nok, grundloven er knap så gammel – men der er i hvert fald ikke noget nyt over det her. Derfor har man regler om indkaldelse af stedfortrædere for ministre, når de ikke kan møde i Folketinget. Derfor har man regler om aflønning af ministre, der ikke er folketingsmedlemmer. Kort sagt: Intet nyt.

Hovedreglen har hele tiden været, at ministre fik samme aflønning uanset deres herkomst, og at stedfortræderen blev indkaldt, når ministeren ikke kunne møde regelmæssigt i Folketinget. Skiftende udenrigsministre har haft stedfortrædere i Folketinget på næsten permanent basis.

Det nye ved det forslag, som nu præsenteres, er alene, at ministre nu kan bevilges orlov i hele deres ministertid. Det er det eneste nye ved det.

Og derved opnår man to ting: Man opnår for det første en mulighed for at adskille den lovgivende og den udøvende magt, ikke den klareste, ikke den bedste mulighed for at realisere det; det havde været bedre med en grundlovsændring. Men jeg tror ikke, jeg behøver at lave en rundspørge for at høre, hvad meningen ville være om mulighederne for at få en grundlovsændring inden for de næste årtier, og det ville også være en bedre mulighed med en obligatorisk ordning. Heller ikke det er muligt, sådan som Folketinget er skruet sammen.

Men man får dog en mulighed, som kan udnyttes af dem, der lægger vægt på at realisere magtens tredeling; ordninger, som man har i Norge, i Sverige, i Holland, lande, som vi traditionelt sammenligner os med.